

*Ходи на църква и никога не излизай, докато не е завършила
службата
(От Пролога, 6 април)*

Живял един добър, но беден човек, който имал единствен син. За нещастие в тяхната страна настъпил глад. Като виждал себе си, жена си и сина си изнемощели от глад, нещастният баща казал: “Скъпо дете, моля те да се съ согласиш да те продам. Мъчно ми е да се разделя с тебе, но само така можем и ние, и ти да избегнем гладната смърт”. “Постъпи, както пожелаеш, татко! Аз с готовност ще се подчиня”, отговорил юношата. “Но синко, продължил бащата, помни съвета, който ще ти дам. Ходи винаги на църква и не излизай, докато не завърши службата!”. След това той го отвел и го продал на един велможа. А синът никога не нарушавал родителския съвет и като служел с вяра и истина на своя господар, винаги ходел на църква.

Но добродетелта винаги бива изкушавана. По нещастно съвпадение юношата предизвикал гнева и отмъщението на своята господарка. Един млад слуга по всякакъв начин съдействал за това. Отмъстителната жена решила да погуби невинния юноша. Веднъж, като си дала вид на изплашена, тя казала на своя мъж: “Този, новокупеният има зли намерения по отношение на твоя живот”, и с обичайната в такива случаи хитрост до толкова успяла да го убеди, че той, без да разследва въпроса, се съгласил да предаде на смърт верния слуга.

В същия ден, като видял углавния съдия, безразсъдният господар му казал: “Ще ти изпратя един от моите слуги с парче платно. Ти заповядай да му отсекаат главата и като я увиеш в плата, дай я на този, който ще дойде след него”. Той казал това, като не споменал по име нито единия, нито другия.

По такъв начин, без да подозира нищо, по заповед на господаря си добрият юноша тръгнал към своята смърт. Но като вървял, видял, че пред една църква отслужват молебен и като се сетил за наставлението на баща си, спрял се там до края на службата.

В същото време господарката излязла от търпение, че толкова дълго ги принуждават да чакат кръвта му, и изпратила при углавния съдия своя любимец да го пита какъв отговор ще даде на това, с което са изпратили новокупения роб? Съблазнителят, като вървял по пътя и чул молебена, също спрял от любопитство. Като

го видял юношата, го попитал къде отива. “При углавния съдия, отговорил той, да искам отговор за това, за което ти си ходил, ходи ли вече там?”. “Още не, отговорил юношата, но направи ми милост, бъди любезен да разменим нашите поръчения, защото много ми се иска да дослушам службата. Отнеси това парче плат вместо мене, а аз ще отида за отговора”. Младият човек, като взел плата, тръгнал където трябва и щом пристигнал, загубил главата си.

Службата в църквата свършила и според уговорката юношата тръгнал към углавния съдия. Там му дали нещо завито в плат и без да любопитства, той го занесъл в дома. Какво било изумлението на господаря и господарката, като видели жив този, когото изпратила на смърт! Те прималели от ужас, като видели в плата главата на любимия си слуга, когото пратили за главата на юношата. След това попитали как се е сполучило така? Като чули от него подробно за всичко, осъзнали в това действието на небесния Промисъл. Съпругът видял само своята небрежност за обвиненията към единия и невинната смърт на другия, а злюбната жена освен това видяла във всичко праведния Господен съд и като се трогнала, престанала да гони своя млад роб.

Храмът е земното небе, където невидимо присъства Сам Бог. Християни, идвайте в църква като в тихо пристанище от бурите, от житейските скърби, там: Искайте, и ще ви се даде, търсете, и ще намерите, хлопайте, и ще ви се отвори (Мат. 7:7).

от: УЧИЛИЩЕ ЗА БЛАГОЧЕСТИЕ - Том 1
<http://www.sveta-gora-zograph.com/>